

ПЯЦЬ ТЫСЯЧ ТОН ЗБОЖЖА — ЯШЧЭ НЕ МЯЖА

У Чавускім раёне павіншавалі першага ў Магілёўскай вобласці і другога ў краіне пяцітысячніка

Віншаванні і падарункі механізатар ЗАТ «Сервалюкс Агра» Сяргей МАЙ прымаў на калгасным полі, дзе ідзе ўборка азімай пшаніцы. Павіншаваць яго з рэкордам прыехала кіраўніцтва гаспадаркі, раёна, вобласці, а таксама дэпутаты і прадстаўнікі прафсаюза.

Механізатар цалкам засяроджаны на рабоце, літаральна на пяць хвілін затрымаўся, каб прыняць пашану. Ураджай прыгожы, надвор'е таксама — трэба спяшацца. Коротка падзякаваў за падтрымку, сказаў, што яна вельмі важная, бо работа напружаная і складаная. Паабяцаў, што абавязкова яшчэ на адну прыступку паднімецца, стымул для гэтага ёсць. «Працуем без выхадных, бывае па 12 гадзін, — адзначаў Сяргей. — Разумею, наколькі важна паспець сабраць

ураджай у тэрмін». Пасля хуценька падняўся на камбайн, наляпіў на борт чарговую налечку з пятай тысяччу і адправіўся ставіць наступныя рэкорды.

Следам за калегам пад'ехаў яшчэ адзін герой жніва Рыгор Бокач, які атрымаў разам з падарункамі і віншаваннямі налечку чатырохтысячніка. У полі прымаўлі віншаванні таксама вадзіцелі МАЗаў ЗАТ «Сервалюкс Агра» Яўген Новікаў і Сяргей Пухоўскі, якія перавезлі па тры тысячы тон збожжа.

— Адметная асаблівасць нашых перадавікоў — сціпласць, — адзначыў у размове з журналістамі першы намеснік старшыні Магілёўскага аблвыканкама Сяргей САВІЦКІ. — Яны хуценька даюць інтэрв'ю і бягуць працаваць. Трэба ганарыцца такімі хлопцамі, яны

працуюць з аддачай на карысць Магілёўшчыны, нашай краіны.

Сяргей Савіцкі адзначаў, што ўборачная кампанія на Магілёўшчыне перасягнула экватар, на 5 жніўня было ўбрана болей 60 % плошчаў.

— Сёння мы думаем ужо аб падрыхтоўцы да ўраджаю наступнага года, актыўна працуем над узворваннем глебы і літаральна на днях некаторыя раёны пачалі пасеў азімага рапсу, — рэзюмаваў Сяргей Савіцкі. — Імкнёмся ў аптымальныя тэрміны выканаць асноўную задачу. Для гэтага ў нас усё ёсць — паліва, мінеральныя ўгнаенні. Выконваем усе даручэнні Прэзідэнта. Яго заўвагі былі вельмі справядлівымі і сталі яшчэ адным штуршком для актыўнасці ва ўборцы ўраджаю.

Нэлi ЗiГуля, фота аўтара. Чавускі раён.

З МАЛАДЫМ АЗАРТАМ

Мікіта ГАЙДУКОЎ.

Новая змена «Палесся»

На ўчарашнюю раніцу аграрыі Віцебшчыны сабралі звыш 480 тысяч тон збожжа з улікам рапсу. Тысячны на малот пераадолелі 52 зернеўборачныя экіпажы, з іх восем маладзёжных. 64 хлебаробы перавезлі па тысячы тон золата палёў, восем кіроўцаў пераадолелі планку ў дзве тысячы тон кожны, адзін змог перавесці тры тысячы тон. Астатнія аграрыі імкліва цягнуцца да сваіх калег-перадавікоў. І, у незалежнасці ад таго, колькі тон сабраў той ці іншы экіпаж, уклад кожнага ва ўборачную кампанію неацэнны.

У сельскагаспадарчым унітарным прадпрыемстве «Ліпаўцы» Віцебскага раёна на сёлетнім жніве плячом да пляча шчыруюць вопытныя механізатары і іх пераемнікі — маладыя камбайнеры. У іх ліку — 24-гадовы **інжынер працаёмкіх працэсаў Мікіта ГАЙДУКОЎ**. Ужо другую па ліку ўборачную кампанію ён мяняе свой кабінет на кабінку айчыннага «Палесся».

Малады чалавек з мясцовых, абраў галіну сельскай

кампаніі я атрымаў яшчэ падчас практыкі на Аршаншчыне. Тады, вядома, было страшна: мала што ведаў, адразу трэба было выходзіць у бой (*смяецца*). Але з кожным днём атрымлівалася лепш, прывыкаў да тэхнікі. Тут, у «Ліпаўцах», сваё плячо падстаўлялі вопытныя калегі, накіроўвалі.

прадпрыемстве, маладога чалавека падтрымліваюць не толькі калегі, але і маці, якая працуе дыспетчарам. І малодшы брацік Мікіты ўжо праяўляе інтарэс да сельскагаспадарчай тэхнікі, таму, магчыма, хутка ў гаспадарцы з'явіцца новая сямейная дынастыя. Такіх, дарэчы, у «Ліпаўцах» нямала.

бе ў ролі камбайнера, у прафесійным летапісе першая. І, прызнаецца герой, уражанні найярчэйшыя. «Мой бацька ўсё жыццё працуе кіроўцам. Любоў да вялікай тэхнікі пераняў у яго. Пасля Віцебскага дзяржаўнага прафесійна-тэхнічнага каледжа сельскагаспадарчай вытворчасці пачаў і сам пракладаць прафесійную сцяжыну. Дарэчы, з жонкай нас звяла таксама сельская гаспадарка — працавалі разам на малаказаводзе», — расказвае Аляксандр Аляксандравіч.

Малады камбайнер уда ла спалучае свае працоўныя абавязкі з роляй шматдзетнага бацькі. Іх, маленькіх Шашковых, у механізатаратрое. Яны і з'яўляюцца для яго той жыватворнай крыніцай, якая дае сілы і натхняе на новыя здзяйсненні ў цяперашнім «гарачым» графіку. На ўсе цяжасці малады чалавек з шырокай усмешкай адказвае: «Пераадолею!» Кожную пагодную хвіліну працоўнага дня Аляксандр аддае хлебным нівам.

Галоўнае — быць карысным

Нараўне з галоўнымі героямі ўборачнай на зерне-сушыльных комплексах рупліца на агульны ўраджай школьнікі. Так, у Докшыцкім раёне сёлета створаны чатыры сельскагаспадарчыя студэнцкія атрады. Гэта добрая магчымасць не толькі правесці летнія канікулы з карысцю, але і падзарабіць. А для каго-сыці гэты вопыт можа стаць вырашальным падчас выбару будучай прафесіі.

Студатрадаўскія байцы Докшыцкага раёна.

гаспадаркі пасля школы і чатыры гады атрымліваў адукацыю ў Беларускай дзяржаўнай сельскагаспадарчай акадэміі. На размеркаванне вярнуўся ў «Ліпаўцы», тут і працуе ўжо трэці год. У прадпрыемстве зарэкамендаваў сябе як адказны і працавіты спецыяліст, таму кіраўніцтва даверыла Гайдукову самае каштоўнае ў гарачую пару жніва — хлеб. А ён з азартам кожны дзень беражліва збірае налітае сонцам калоссе.

«Нягледзячы на тое што гэта афіцыйна другое маё жніво ў гаспадарцы, першы вопыт удзелу ва ўборачнай

Так і працую, ні разу не пашкадаваў аб тым, што сваю маладосць праводжу на полі», — расказвае Мікіта.

Скідку на ўзрост камбайнеру не робяць: на цяжкія палёткі хлопец выходзіць разам з усімі. Штодзень адвідна да відна з перапынкам на гарачы абед каля камбайна і калі ідзе дождж. Сваімі асабістымі «хлебнымі рэкордамі» вясковец хваліцца не любіць, сёлета на яго рахунку ўжо больш чым 200 тон збожжа, а выніку мінулай уборачнай дачакацца не паспеў — дамалаціў і адразу пайшоў у армію. Тут, у

Разам з Гайдуковым на жніве шчыруе і 31-гадовы **механізатар Аляксандр ШАШКОЎ**. У СУП ён прышоў вясной і ўжо задзейнічаны на ўборачнай. Кіраўніцтва гаспадаркі даверыла маладому чалавеку жоўценькі New Holland, адзіны імпартны камбайн. У сельскай гаспадарцы віцябчанін не навічок: даводзілася працаваць у іншых гаспадарках Прыдзвіння, а ў гэтым прадпрыемстве шчыруе на адвозцы «зялёнкі», узворванні глебы. Але сёлетняя кампанія, калі Аляксандру давялося паспрабаваць ся-

У адкрытым акцыянерным таварыстве «Таргунь» для моладзі адкрыты ўсе дарогі, асабліва калі не хапае рабочых рук. 16-гадовая Марыя Наско прыйшла на зернесушыльны комплекс прадпрыемства на ліпень-жнівень, цяпер дзяўчына разам з сябрамі працуе пяць дзён на тыдзень. Асноўныя яе абавязкі: дапамагаць прыбіраць сушыльні, падмятаць збожжа пасля тэхнікі. «Не толькі на тэрыторыі комплексу, але і на пад'язных дарогах. Паўсюль павінны быць парадак і чысціня. Павага да зярнятак, якія потым прыходзяць у нашы дамы ў выглядзе духмяных боханаў, — у першую чаргу», — філасофскі разважае дзяўчына. Так, дарэчы, пачынаў яе старэйшы брат, які цяпер працуе ў ААТ.

Прыцягваюць моладзь на дапамогу аграрыям і ў ААТ «Барсучанка», КУСГП «АграСітцы» — тут шчыруюць больш за два дзясяткі дзяўчат і хлопцаў. На зернесушыльным комплексе ААТ «Докшыцкі райаграсэрвіс» гэтымі днямі працуе студатрад «Страла» імя Героя Сацыялістычнай Працы У. Ф. Крышталевіч. У прадпрыемстве няма паляводаў, таму дапамога моладзі значная. Старэйшыя праводзяць на комплексе па сем гадзін, а малодшыя — па чатыры. Але самая галоўная ісціна, якую ўжо засвоілі юныя аграрыі, — быць карысным. Прадпрыемству, рэгіёну і, вядома, Беларусі.

Аляксандра ГВОЗДЗЕВА, фота аўтара.

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар.)